

Geachte leden van de raad en overige aanwezigen,

Mijn naam is Lex Albers, van het burgerinitiatief Duurzaam Woerden.

1. Duurzaamheid, met als onderdeel de energievoorziening, is naast een technisch/financieel **vooral een maatschappelijk vraagstuk**. De technische ontwikkelingen lukken wel, sommige sneller dan andere, maar daar zijn tal van partijen mee bezig. Financiering lossen we ook wel op, zo blijkt in deze coronatijd. Maar de maatschappelijke component blijft onderbelicht. Wij wonen hier met elkaar samen. Het is onze leefomgeving. Hoe zorgen we samen voor optimale leefbaarheid? Dat vraagt om afwegingen maken. Hoe zorgen we voor voldoende energie, en wat leveren we daarvoor in? Is het ons dat waard? Zijn er win-win-situaties te bedenken? Zodat we het straks beter hebben dan nu? Kunnen we daarover samen in gesprek?

Betrokkenheid van bewoners bij hun leefomgeving is nu niet structureel georganiseerd. Er worden ad-hoc klankbordgroepen opgezet en websites met vragenlijsten gemaakt, soms staat er iemand op de markt om meningen op te halen. Maar bijna altijd over één onderwerp. Er is geen structureel georganiseerd maatschappelijk debat tussen bewoners over de samenhang en afwegingen die gemaakt moeten worden in onze woonomgeving. Dat kun je niet voor 50.000 inwoners in een keer organiseren. Ik bepleit daarom dat we per wijk of dorp (of deel van een wijk) een structureel overlegplatform organiseren, waar alle onderwerpen die bewoners van die wijk van belang vinden, aan de orde komen. Dat geldt dus voor zowel fysieke als sociale vraagstukken. Er zijn tal van instrumenten die kunnen helpen dat gesprek vorm te geven, die hun nut bewezen hebben.

We hebben daarvoor in Woerden trouwens in de afgelopen jaren een mooi concept ontwikkeld, dat ook blijkt te werken. De Vestingraad voor de ontwikkeling van de binnenstad. Daarin zijn tal van vertegenwoordigers bijeengebracht, ondernemers, inwoners, culturele organisaties, gebouweigenaren en ook de gemeente. Zij hebben allemaal een achterban. Voorstellen komen daar tot ontwikkeling en zijn integraal afgewogen, er wordt gezorgd voor consensus en de voorstellen hebben per definitie draagvlak, omdat de vertegenwoordigers zelf ook weer achterban overleg voeren.

Dit concept is geschikt voor export, eerst naar andere wijken en daarna wellicht zelfs naar andere plaatsen. Het zou mooi zijn als de gemeente zo'n experiment in een andere wijk, bijvoorbeeld Molenvliet wil helpen tot ontwikkeling te brengen.

2. Het energievraagstuk staat niet op zich. **Het is onderdeel van de Omgevingsvisie**. Hoe zorg je op de lange termijn voor optimale inrichting van de omgeving zodat alle functies een plaats krijgen. Wonen, bedrijven, groen, recreatie, energie, mobiliteit anderszins, klimaatadaptatie, agrarische sector, gezondheid, milieu. Combineren van functies kan bijdragen aan oplossingen. Bijvoorbeeld vergroten biodiversiteit bij de aanleg zonneweides of parkeerterreinen overdekken met zonnepanelen, geluidswallen met zonnepanelen. Die integrale afweging lukt niet als we telkens maar één onderwerp voor besluitvorming voorleggen. Gevolg is namelijk dat er weerstand ontstaat tegen een deeloplossing omdat de nadelen voor andere aspecten van de omgeving op dat moment niet evenveel stem krijgen.
3. Duurzame energie is veel meer dan de stroomvoorziening. Dat is maar ca. 17%. Zorg voor een totaal plan voor energie voor stroom, warmte en vervoer. Nu 2 windmolens en 40 hectares zonneweiden; maar straks? De leefomgeving zal de komende jaren nog veel meer veranderen. Laten we zorgen een lange-termijnvisie op het landschap waarin al die functies een plaats krijgen. Door nu alleen een besluit te nemen over de inbreng bij de RES van de U16, laten we allerlei mogelijke opbrengsten en afwegingen buiten beschouwing. Als we een plan maken voor 2050, dan kan bijvoorbeeld STEDIN daar ook op anticiperen en worden ongetwijfeld belemmeringen weggenomen die we tot 2030 wel verwachten.

Concluderende opmerkingen

1. Ik sluit mij daarom aan bij de opmerkingen van Woerden Energie inzake kleinschalige projecten bij agrariërs. Geef hen meer mogelijkheden tot energieopwekking, zelfs als het niet meetelt bij de opdracht in het kader van de RES. We hebben alle daken en erven nodig. Maar stel als voorwaarde dat de opgewekte energie lokaal aangewend wordt. En dat kan door de daken en erven in samenspraak met de energie coöperatie in productie te brengen.
2. En maximaliseer daarbij dan ook de lokale zeggenschap over de energievoorziening. Daardoor blijft het geld ook in Woerden en gaat niet naar bijvoorbeeld Vattenfall in Zweden. We kunnen daarmee maatschappelijke taken financieren waarvoor de overheid geen geld heeft. Een zwembad, betere kinderopvangmogelijkheden, wijkcentra e.d.?
Versterk daarom de betrokkenheid van de omgeving door te kiezen voor een hoger percentage dan 50% (bijv. 75%) lokaal zeggenschap.